

DROGA KRZYŻOWA DROGA DOJRZAŁOŚCI CHRZEŚCIJANINA

STACJA I WYROK – DOJRZAŁOŚĆ PRAWDY

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, by umieć jak Jezus stanąć w prawdzie w momencie, gdy zostaje osądzony przez swoje wnętrze czy innych. On został przez nas osądzony. Rzuciliśmy w Niego oszczerstwami, kłamstwem, oskarżeniami. Nie bronił się. Nie chciał nawet protekcji Piłata. Wobec postawionego wyroku wypowiada słowa: „Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem”. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że tylko Ty masz prawo osądzić człowieka. Przy tej stacji proszę Cię o łaskę pójścia za Prawdą, którą jesteś, która będzie mnie odzierać z wewnętrznych kłamstw i osądzania innych. Niech nie okażę się jak Piłat, który odrzucił prawdę, zadowolając się ludzką kalkulacją. Niech dojrzewam poprzez prawdę do rozpoznawania Twojego i swojego prawdziwego oblicza.

STACJA II KRZYŻ – DOJRZAŁOŚĆ DECYZJI

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że umiem jak Jezus podjąć decyzje, które widzę, że będą wymagały ode mnie trudu. Jezus wziął na swoje ramiona krzyż. Podjął decyzję zbawienia człowieka i nie cofnął się w momencie, gdy zaczął się trud i cierpienie. Pozostał wierny swojemu wyborowi. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że tylko Ty możesz nam dać siłę by trwać w podjętych postanowieniach. Przy tej stacji proszę Cię o podejmowanie dojrzałych życiowych decyzji. Niech nie pójde za tym co łatwe, wygodne, bardziej opłacalne – za tym co tak odmienne od logiki zbawienia. Niech duchowo dojrzewam poprzez odważne decyzje opowiadania się za prawdziwym dobrem, które dokonuje się w trudzie.

STACJA III

UPADEK 1 – DOJRZAŁOŚĆ POKORNA

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że jestem pokorny jak Jezus, czyli wiem kim jestem. Jezus upadł na ziemię. Bóg zniżył się do człowieka – marnego prochu. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że tylko Ty możesz zmiążdżyć nasze osobiste iluzje wielkości i władzy. Przy tej stacji proszę Cię o łaskę pokory – dojrzałość, która zna siebie swoje dobre i słabe strony. Niech pycha nie włada moim sercem, sprawiając, że będę żył w iluzji samozadowolenia. Niech duchowo dojrzewam do uznania swojej słabości i potrzeby zależności od Ciebie: Jezusie, Synu Boga, zmiłuj się nade mną.

STACJA IV

MATKA – DOJRZAŁOŚĆ RELACJI

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że jak Jezus buduję relację z innymi w duchu wiary. Jezus spotyka swoją Matkę na drodze krzyżowej. Dwa serca, które były dojrzałe do trudnego spotkania – spotkania w tajemnicy cierpienia. Serce Maryi było zdolne otworzyć się na tajemnicę zbawienia. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że wzywasz nas do coraz głębszej relacji z Sobą. Przy tej stacji proszę Cię o łaskę dojrzałego serca, które będzie gotowe budować relacje na Tobie – Skale. Niech nie zwycięża w moich relacjach egoizm, lęk, zaspokajanie siebie. Niech duchowo dojrzewam do tego by żyć według przykazania miłości Boga i bliźniego.

STACJA V

SZYMON – DOJRZAŁOŚĆ CIERPIENIA

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że pozwolę by, jak w życiu Szymona z Cyreny, cierpienie rodziło we mnie wzrost duchowy. Szymon został przymuszony. Nie chciał nieść krzyża. Bronił się. Jednak z każdym krokiem cierpienie niesione z Chrystusem rodziło w nim nowego człowieka. Jezus poprzez cierpienie sprawił, że Jego wiara stała się świadoma i silna. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że chcesz w nas kształtować dar wiary nawet poprzez trudne doświadczenia. Przy tej stacji proszę o łaskę duchowego wzrostu i wykorzystanie łaski cierpienia. Niech nie uciekam od tego co trudne. Od sytuacji, które przymuszają mnie do niesienia jakiegoś niechcianego krzyża. Niech duchowo dojrzewam poprzez sytuacje, które są moimi życiowymi krzyżami.

STACJA VI

WERONIKA – DOJRZAŁOŚĆ ODWAŻNA

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że potrafię, jak św. Weronika, wykazać się odwagą, świadcząc miłosierdzie. Weronika nie zważała na nikogo. Miała jeden cel – pomóc Zbawicielowi w prostym gościu. Za swoją odwagę i serce została przez Jezusa nagrodzona odbiciem oblicza na chuście, ale i w Jej sercu. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że pragniesz w każdym z nas wymalować swój obraz, ale z naszej strony potrzeba odwagi. Przy tej stacji proszę o łaskę odwagi do czynienia drobnych czynów miłosierdzia wobec innych. Niech nie zamykam się na potrzeby bliźnich bojąc się, że mogę być niezrozumiały w świecie ziemnych kalkulacji. Niech duchowo dojrzewam poprzez okazywanie miłosierdzia wobec innych.

STACJA VII

UPADEK 2 – DOJRZAŁOŚĆ MĄDRA

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że potrafię dostrzec w słabości fizycznej Jezusa swoją duchową kondycję. Ile razy upadam w ciągu roku, miesiąca, tygodnia, dnia? Nie każesz nam tego sumować. Jedno czego uczysz przy drugim upadku, to tego byśmy pozwalali by z tych sytuacji rodziło się dobro – mądrość życiowa. Stajemy przed Tobą, Panie, i mamy świadomość, że tylko w Tobie nawet to, co słabe może nabrać wartości zbawczej. Przy tej stacji proszę o łaskę mądrości, która pozwoli mi przekuć to co złe w dobro. Niech nie odrzucam nauki jakie dają mi życiowe porażki. Niech duchowo dojrzewam poprzez każdy moment mojego kolejnego powstawania w Tobie.

STACJA VIII

NIEWIASTY – DOJRZAŁOŚĆ ŻALU

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że potrafię szczerze zapłakać nad swoimi błędami jak zwywał do tego Jezus płaczące niewiasty. Kobiety płakały. Żałowały niewinnego skazańca. Reagują odruchowo widząc cierpienie. Nic by to w ich życiu nie zmieniło. To Jezus ukazał im wartość szczerego żalu oczyszczającego serce. Stajemy przed Tobą, Panie, i mamy wiadomość, że chcesz byśmy nie litowali się nad sobą, ale głęboko pragnęli nawrócenia serca. Przy tej stacji proszę o łaskę szczerego żalu za popełnione zło. Niech moje serce nie okaże się zatwardziałe. Niech duchowo dojrzewam do żalu, za to, że Miłość Boga została przeze mnie zraniona.

STACJA IX

UPADEK 3 – DOJRZAŁOŚĆ WDZIĘCZNA

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że serce ma wdzięczne wobec Boga, który hojny jest w przebaczeniu. Kolejny raz zniża się Bóg. Kolejny raz podnosi nas swoim miłosierdziem. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że mało w nas wdzięczności za Twoje miłosierdzie. Przy tej stacji proszę o łaskę wdzięczności za każde rozgrzeszenie otrzymane w sakramencie pokuty. Niech moje serce nie będzie zimne i chłodne. Niech duchowo dojrzewam do wdzięczności, uznając, że wszystko jest darem od Ciebie.

STACJA X

OBNAŻENIE – DOJRZAŁOŚĆ GODNOŚCI

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że potrafi jak Jezus uchronić swoją godność, piękno, świętość. Jezusa obnażyli. Odarli z szat. Nie zdołali jednak odebrać Mu Synostwa Bożego. To co najcenniejsze zostało przez Jezusa uchronione. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że tylko Ty możesz w nas ustrzec godność dziecka Bożego. Przy tej stacji proszę o łaskę odrzucenia tego co niszczy we mnie obraz dziecka Bożego. Niech moje serce nie zostanie odarte z łaski, świętości, piękna jakie zostały mi dane od Ciebie. Niech duchowo dojrzewam do daru synostwa Bożego.

STACJA XI

PRZYBICIE – DOJRZAŁA WOLNOŚĆ

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że jest wolny jak Jezus w wypełnianiu Bożej woli. Przybili Jego ręce i nogi. Został unieruchomiony. Patrząc na krzyż wydaje się, że nic już nie może. Została mu odebrana wszelka władza. Jednak to dobrowolne oddanie wolności wyzwoliło mnie z niewoli grzechu. Staję przed Tobą Panie i mam świadomość, że wzywasz mnie do wolności, która nie jest samowolą, a odkryciem szczęścia w wypełnieniu woli Boga. Przy tej stacji proszę o łaskę umiłowania Bożej woli, Jego zamiarów względem mojego życia. Nawet wtedy, gdy krzyżują moje plany. Niech moje „ja” nie będzie dla mnie najważniejsze. Niech duchowo dojrzewam rezygnując z siebie, swoich pragnień, zdania by odkryć piękno autentycznej wolności.

STACJA XII

ŚMIERĆ – DOJRZAŁOŚĆ ODDANIA

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że uznaje iż dar życia otrzymuje od Boga i Jemu go oddaje. Jezus nie przywłaszcza sobie życia dla siebie. Oddaje je w ręce Ojca na krzyżu. Cały oddał się za nas. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że chcesz byśmy oddali swoje życie w twoje ręce. Przy tej stacji proszę o łaskę oddania Bogu tego co tak kurczowo jeszcze trzymam dla siebie. Niech wpuszczę Go w przestrzenie swojego życia, które zatrzymuję dla siebie. Niech duchowo dojrzewam oddając całego siebie Bogu, oddając mu władzę nad sobą.

STACJA XIII

W RAMIONACH MARYI – DOJRZAŁOŚĆ UFNA

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że ufa jak Maryja przez całe swoje życie Bogu. Jezus przychodzi na ziemię przez Nią. W momencie śmierci znów składany jest w Jej ramiona – ramiona Matki. Ufa pod krzyżem tak samo jak w Betlejem, gdy trzymała ciało nowonarodzonego. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że niekiedy ciężko nam ufać, dlatego dałeś nam Maryję. Przy tej stacji proszę o łaskę zawierzenia Bogu w każdej sytuacji życiowej. Niech serce będzie wolne od lęku, niewiary, gdy napotykamy na przerastające nas sytuacje. Niech duchowo dojrzewam powtarzając: Jezu, ufam Tobie!

STACJA XIV

GRÓB – DOJRZAŁOŚĆ NADZIEI

Dojrzałość chrześcijanina polega na tym, że posiada nadzieję wbrew nadziei. Jezus został złożony w grobie. Kamień zasunięto. Postawiono straż. Koniec? Nie. Nadzieja kazała oczekiwać. Trwać cierpliwie na modlitwie i czuwać. Stajemy przed Tobą Panie i mamy świadomość, że często zbyt łatwo się poddajemy, niekiedy już na starcie pozwalamy sobie odebrać nadzieję. Przy tej stacji proszę o łaskę nadziei zwycięstwa w Chrystusie. Niech serce nie przełęknie się tego, co krzyczy o śmierci i porażce. Niech duchowo dojrzewam ufając wbrew nadziei, niosąc światło wiary tam, gdzie jest całkowity mrok.